

Kjendt, kun 3 Paragrapher, af hvilke § 2 med Hensyn til Kjøbstæderne gjør en lidet indgribende Bestemmelse, § 3 indeholder Bestemmelse med Hensyn til Straffen for Udeblivelsen fra Arbejdet, saa at Lovens egentlige Indhold findes i § 1, og denne er atter deelt i to Afsnit, der ere fuldstændig selvstændige, nemlig Slutningen, der angaaer en Forandring i Afbenyttelsen af den ved Forordningen 27de Mai 1848 § 1 fastsatte Arbeidspligt for Huusmænd til Communen, og det første Afsnit, der giver en Slags Anvisning paa, hvorledes Regulativer for Sneekastningsarbejds Udførelse, des Fordeling paa de enkelte Arbeidspligtige vilde være at tilvejebringe, idet forøvrigt de nærmere Bestemmelser derom aldeles overlades til Communerne i Forening med Amtsrådet. Hvad Slutningen af § 1 angaaer, Bestemmelsen om Huusmændenes Forpligtelse, og Spørgsmaalet med Hensyn til Straffebestemmelsen, da ere de med nogle enkelte Modificationer optagne af Udvalgets Majoritet fra Udkastet, hvorimod Udvalget med Hensyn til den første Bestemmelse i § 1, som maa ansees for Lovens egentlige Gjenstand, har været af en anden Mening end Udkastet; naar jeg siger „Udvalget“, mener jeg i dette Punkt Udvalgets Majoritet. Ved at bearbejde denne Sag kom Udvalget til den Overbeviisning, at naar der skal røres ved Lovgivning om Sneekastningen, er det ingenlunde blot Spørgsmaalet om Fordelingen af Arbejdet paa de enkelte Arbeidspligtige, der i saa Henseende trænger til en nærmere Bestemmelse eller Revision — hvad man nu vil kalde det — men naar der alligevel skulde udgives en Lov om denne Materie, ansaae man det for ønskeligt, at den maatte komme til at omfatte det hele Anliggende, saa at det gamle Regulativ af 1799 derved fuldstændig kunde blive sat ud af Kraft. — De Paragrapher, der nu foreligge til Behandling, vedrøre i grunden ikke Disfentsen i Udvalget, og jeg skal strax tillade mig at udtale, at jeg troer, de afgive et brugbart Materiale for Sneekastningsarbejdets simple, practiske og hensigtsmæssige Ordning her i Landet. Da det af Minoriteten stillede Ændringsforslag vedrører de paafølgende Paragrapher, er det egentlig først der, Disfentsen begynder. Hvad der skulde opnaaes

ved de 7 Paragrapher, der her er Tale om, er, om jeg saa maa udtrykke mig, at forandrig en fuldstændig Revision af de bestaaende Regulativer med Hensyn til Fordelingen af Hovedlandeveiene og de mindre Landeveie imellem de enkelte Districter, uden at berøre det Spørgsmaal, hvorledes Arbejdet skal fordeles paa de Arbeidspligtige i Sognene, og i saa Henseende troer jeg, at en Revision er i høieste Grad ønskelig, da de Regulativer, der for Tiden bestaae, for en stor Deel ere meget gamle, og deri altsaa ikke er taget Hensyn til de i den senere Tid indtraadte Forandringer med Hensyn til Veiene og deres Afbenyttelse. Dertil kommer, at de ældre Regulativer kun handle om Sneekastningsarbejdet paa Landeveiene, medens man efter Udkastet har fundet det hensigtsmæssigt ogsaa at optage Spørgsmaalet om, hvorledes Fordelingen skal finde Sted med Hensyn til Biveiene, og efter det seneste Udkast undtagelsesviis ogsaa med Hensyn til Gangstier. Det Første, der skulde opnaaes, var altsaa en større Fuldstændighed. Dernæst er der i de ældre Regulativer vistnok flere Bestemmelser, der kunne give Anledning til store Tvivl og tildeels ogsaa ere mindre praktiske. Jeg skal saaledes nævne, at idet der er fastsat Ret til at tilstige til Arbejde paa Hovedlandeveiene og Landeveiene i en vis Afstand, har dette naturligtviis maattet give Anledning til en Masse Spørgsmaal om, hvorledes Afstanden skal regnes, fra hvilket Udgangspunkt paa Arbejdsstedet, om det skal regnes til Districtets Centrum, til hver Arbeidspligtigs Bolig, eller, hvad der i sin Tid er bleven afgjort ved en Rentekammerresolution, til Sognekirken, hvilket Sidste De ville see i meget høt Grad har gjort Sagens Afgjørelse afhængig af den Tilfældighed, om Kirken ligger fjænt fra eller nær ved Landeveien. Dette til Exempel, hvorfor Udvalget ikke har troet at kunne lade den ældre Anordning staae hen. Dernæst er der foreskrevet en Masse Regler med Hensyn til Indberetninger, der skulle befordres af Stafet fra Sognefogden til Herredsfogden, fra Herredsfogden til Amtmanden, fra Amtmanden til Overveidirectionen o. s. v., Regler, der vistnok ikke ere overholdte nogetsteds; det vilde ialtsald være en aldeles usforvarlig